

В. Юхименку

Олеся Лященко

Виплести стежку – хто б не пішов,
Забув свої іграшки на підвіконні,
Намисто з пробитих всередину сонць –
– Хай ще полежить?

Виплести стежку – аж руки болять,
Буде з того на білизну мотуззя.
На підвіконні два янголи сплять.
– Закрий двері.

Босо по сходах – скотяться дзвоники.
Ручку дверей – і бояться нема чого:
Мам купила ще світла і коника,
Буде тобі, непутящому.

Вікна всі навстіж – аж скло перелилося.
Очі в вікні – наче здалеку музика.
Там, у вікні, ходить з теплими крилами
Світло розстібнутих гудзиків.

Витерти губи – вир на воді.
Нумо пливти до судоми в суглобах.
Сонце камінчики золоті
Витрусить зверху із торби.

Нумо пливти – ти не мужній, не злий,
Зняв із грудей всі дитячі подоби.
Тіні пливуть як вінок з голови
І зупиняються в тобі.